Pregaria.cat

Entrada

Intensitats

Per LauraR el dj., 16/05/2024 - 08:00

Un dels trets de la nostra societat actual és la intensitat. Es viu ràpid; es viatja a llocs d'una bellesa impactant; es busca superar records esportius insòlits; les escenes del cinema són trepidants; els ritmes de les cançons, frenètics, i els sabors inusitats. La força emotiva amb la que es planteja el viure satura la sensibilitat la persona i crea una equivoca sensació de plenitud, que condueix poc després a la de buidor, de la que es procura sortir amb activitats novament intenses. És un viure lineal, avivat per les repeticions successives i que acabem acceptant com la normalitat de la condició humana.

Però hi ha un altre tipus d'intensitat que desfà aquest viure pla i permet anar a fons de la realitat i de la pròpia persona, portant a descobrir nous àmbits de vida que sadollen definitivament la set humana de plenitud.

Un exemple d'aquest moviment, cap endins i cap a fora, el trobem en les predicacions dels apòstols després de la resurrecció de Jesús. Aquestes revelen que només cal creure en una realitat, i creure de tal manera que les altres "veritats" de la vida depenen d'ella. És curiós que les paraules que adrecen als seus contemporanis es basen solament en un fet: Jesús, el crucificat, és viu. I en escoltar-les els oients accepten el missatge. No hi ha cap explicació de les conductes que hauran d'assumir; no justifiquen la bondat moral dels consells de Jesús ni pretenen convèncer els oients sobre les seves implicacions quotidianes, avantatges i desavantatges. Jesús és viu i això ho canvia tot. L' estil de vida, l'enfocament i horitzó vitals, tot depèn d'aquesta realitat central.

Nosaltres, en canvi fem a la inversa, calculem bé si les conductes cristianes responen al que estem decidits a viure; acceptem els requisits del seguiment que s'avenen amb les nostres expectatives, i també pensem que Jesús és viu.

Hi ha una diferencia gran en la intensitat que prové del creure que Jesús és viu i la que es genera a base de procurar-se emocions.

És molt diferent la plenitud que es rep en el primer cas i la diversió que s'obté en el segon. La clau està en creure de tot cor que Ell és viu, l'estil de vida en és la conseqüència.

Però això ja ho va dir fa molts anys sant Pau , si "creus en el teu cor que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat. Qui creu de cor, rep la justícia" Rm 10, 9-10

Demanem-ho a l'Esperit perquè aquesta és la seva obra en nosaltres. I mentre confiem rebre el seu do procurem sortir del nostre petit jo, que n'és l'obstacle principal.